

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

8. PROSINCE 2013

Z obsahu:

Moc odpouštět hříchy
Katecheze Svatého otce
Františka 20. 11. 2013
- strana 2 -

**Loreto a jeho
mystické poselství**
P. Marc Flichy
- strana 4 -

**Pro Boha není nic
nemožné!**
Paula a Maurizio
dnes mají 14 dětí.
Jak k tomu došlo?
- strana 6 -

**Ke katolickému odporu
proti nacistickému
systému**
Polemika s komolením
dějin Margot Kässman-
novou
- strana 8 -

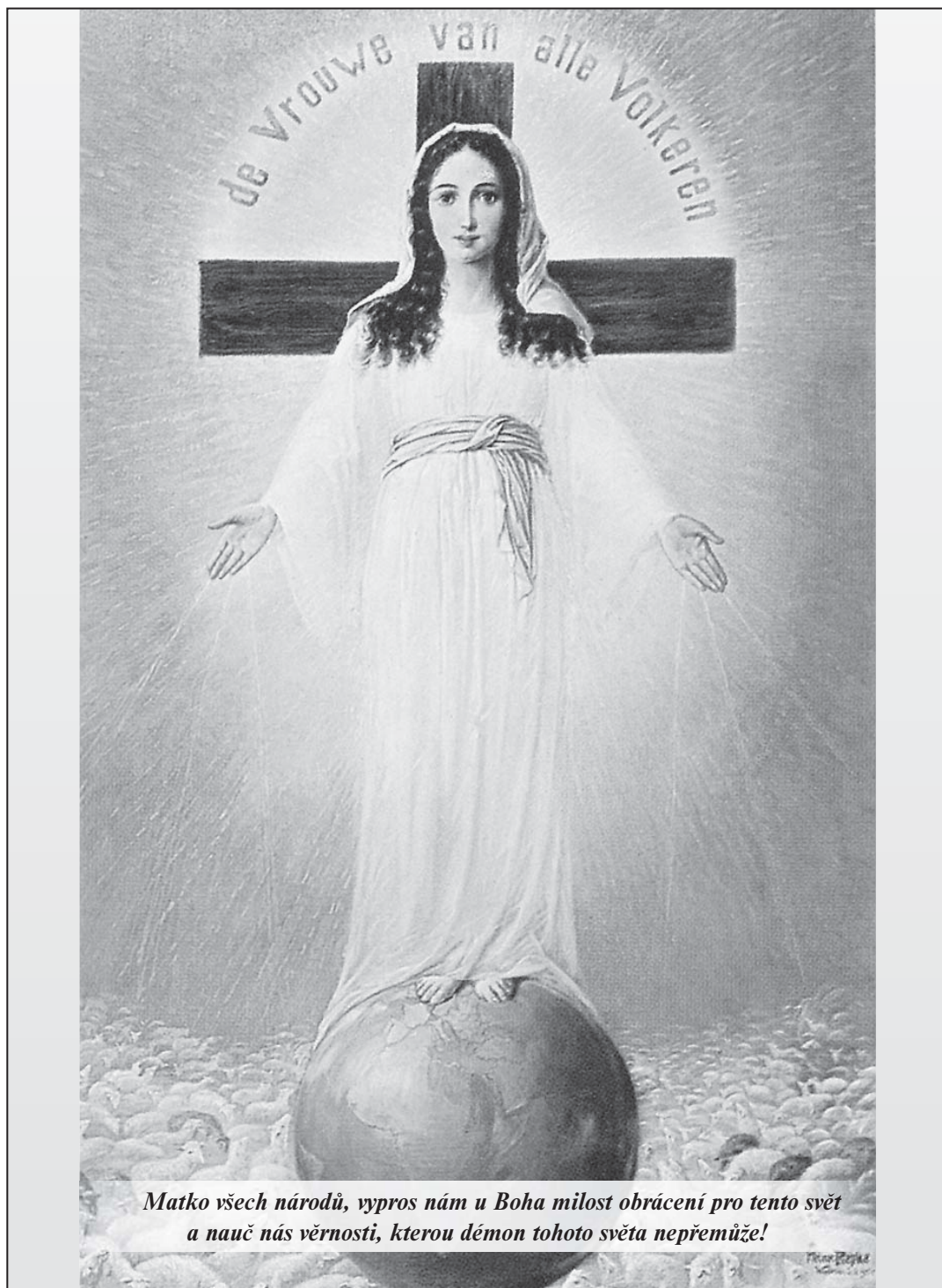
**K beatifikačnímu
procesu Pia XII.**
- strana 9 -

**Wilhelm Caroli -
bojovník proti duchu času**
- strana 11 -

**Vatikán: Doporučení
OSN jsou zavrženíhodná**
- strana 11 -

**Potrat je utrpení žen,
ne právo žen**
- strana 12 -

**Papež František
o apostazi**
- strana 13 -

*Matko všech národů, vypros nám u Boha milost obrácení pro tento svět
a nauč nás věrností, kterou démon tohoto světa nepřemůže!*

Editorial

Věrnost. Na prvním místě je věrnost Bohu, následuje věrnost sobě a pak je logické, že člověk zůstane věrný i ostatním lidem či přirozeným hodnotám. Podobně to vyjádřil ve svém svědectví Maurizio, který se svou ženou má 14 dětí, některé adoptované. (str. 6)

Tam, kde se věrnost porušuje, vytrácí se řád a nastupuje ďábelská past nevěry. Jde o nevěru, která ve skutečnosti znamená nevíru – v Boha. „Kdo je věrný v maličkosti...“ (Lk 16,10)

Naše nevěra může začít velmi snadno – smlouváme o hodnoty. Jak však papež František vysvětluje, nesmlouváme o hodnoty, ale o věrnost. Právě to je plodem démona, vládce tohoto světa, který nás směřuje vpřed duchem světskosti. (str. 13) Víme však, a v době adventní si to často připomínáme, že satanova vláda je jen na chvíli, až přijde Pán. Lidstvo je zkoušeno, ale kdo obstojí? Ten, kdo je věrný!

Rozhlédneme-li se kolem sebe, co vidíme? Člověk se staví na místo Boha. Aspoň tak to mnozí činí, ať vědomky či nevědomky. Myslíme si, že nás se to netýká? Nesměřuje však závěrečná výčitka Chris Poetové také k nám? (str. 12) Nemusí jít nutně o zabíjení lidí, ale můžeme si dosadit třeba „menší“ zla – rychlá jízda autem, manželská nevěra, neochota pomoci potřebnému... Nebudou-li věrní křesťané v maličkostech, a samozřejmě i ve velkých věcech (jak čteme o holocaustu, pedofilii, homosexualitě...), jak pak obstojí lidé tohoto světa, kteří v Boha nevěří nebo ho ve svém životě odstrčili na vedlejší kolej? Obraťme se, věrme evangelium a činně pokání! Pak budeme silní, milost Boží bude v nás a budeme schopni čelit démonu, jehož velkou radostí je to, že pošlape naši lidskou důstojnost, kterou jsme obdrželi od samotného Boha.

Posílou v tom je nám Neposkrvněná. A stejně tak svatý Josef, jehož věrnost je v evangelium dobře zaznamenána. Svatá rodina – vzor věrnosti. Člověk by se měl zastavit a v duchu Loreta (str. 4) pročistit svůj život od zbytečnosti a dát na první místo Boha (modlitbu), na druhé rodinu a pak může následovat práce atd. Z toho načerpáme duchovní sílu. Ale musí se udržovat – duchovními cvičeními, askezí (půst, cvičení ve ctnostech aj.)...

Přijmeme tedy v této adventní době poselství Loreta. Otevřeme-li se tomuto daru, pak přítomnost Boží nás může udělat natolik šťastnými, jak jenom to je na této zemi možné. Mariino neposkrvněné početí je toho dokladem.

Daniel Dehner

Moc odpouštět hříchy

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 20. 11. 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry. Minulou středu jsem mluvil o odpuštění hříchů, zejména v souvislosti se křtem. Dnes budeme pokračovat v tématu odpuštění hříchů, ale ve vztahu k takzvané *moci klíčů*, což je biblický symbol poslání, které dal Ježíš apoštolům.

Především musíme připomenout, že protagonistou odpuštění hříchů je Duch Svátý. Když se zmrtvýchvstalý Ježíš poprvé zjevil apoštolům, dechl na ně a řekl: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (Jan 20,22–23) Ježíš je ve svém proměněném těle novým člověkem, jenž nabízí velikonoční dary, které jsou plodem jeho smrti a vzkříšení. Jaké jsou to dary? Pokoj, radost, odpuštění hříchů, misijní poslání, ale především dar Ducha Svatého, který je jejich zdrojem. Ježíšův dech provázený slovy, jimiž uděluje Ducha, indikuje předávání života, nového života znovuzrozeného z odpuštění.

Avšak ještě před tímto gestem dechu a darem Ducha ukazuje Ježíš svoje rány na rukou a boku. Tyto rány jsou cenou naší spásy. Duch Svátý nám přináší Boží odpuštění „procházející“ Ježíšovými ranami. Tyto rány si Ježíš ponechal. I nyní ukazuje Otci v nebi rány, jimiž nás vykoupil. Moci těchto ran jsou nám odpouštěny hříchy. Ježíš dal svůj život za náš pokoj, za naši radost, za dar milosti pro naši duši, za odpuštění našich hříchů. Je krásné takto se dívat na Ježíše!

A pojďme ke druhému bodu. Ježíš dal apoštolům moc odpouštět hříchy. Je poněkud nesnadné chápat, jak může nějaký člověk odpouštět hříchy, ale tuto moc dává Ježíš. *Církev je nositelkou moci klíčů*, která otvírá či zavírá. Bůh ve svém svrchovaném milosrdenství odpouští každému člověku, ale On sám si přál, aby ti, kdo patří Kristu a církvi, dostávali odpuštění prostřednictvím služebníků tohoto společenství.

Skrze apoštolskou službu se mi dostává Božího milosrdenství, moje viny jsou odpuštěny a je mi darována radost. Ježíš nás tímto způsobem zve, abychom prožívali smíření také v církevní, komunitní dimenzi. A to je krásné. Církev, která je svatá a zároveň potřebuje pokání, nás na cestě obrácení provází celý život. Církev není majitelkou moci klíčů, ale služebníci milosrdenství a raduje se, kdykoliv může tento božský dar nabízet.

Mnozí možná nechápou církevní dimenzi odpuštění, protože panuje neustálý individualismus a subjektivismus, což pocítujeme i my křesťané. Bůh zajisté odpouští každému kajícímu hříšníkovi osobně, ale křesťan je spojen s Kristem a Kristus je sjednocen s církví. Pro nás křesťany je tu jeden dar navíc a také jeden závazek navíc: pokorně přitom přijímat službu církve. Musíme docenit tento dar, péči, ochranu a také jistotu, že mi Bůh odpustil. Jdu k bratru knězi a řeknu: „Otče, dopustil jsem se toho a toho...“ A on odpoví: „Odpouštím ti, Bůh ti odpouští.“ V té chvíli jsem si jist, že mi Bůh odpustil. Je krásné mít tuto jistotu, že mi Bůh vždy odpouští a neochabuje v odpuštění. Nesmíme přestat přicházet s žádostí o odpuštění. Je možné pocítovat zahanbení při vyjevování hříchů, ale naše maminky a naše babičky říkávaly, že je lepší se jednou začervenat než tisíckrát blednout strachy. Jednou se člověk začervená, ale hříchy jsou odpuštěny a jde se dál.

Nakonec poslední bod: *kněz je nástrojem odpuštění hříchů*. Bůh nám odpuštění uděluje v církvi, je nám uděleno skrze službu našeho bratra, kněze. Také on je člověkem, který jako my potřebuje milosrdenství, stává se nástrojem milosrdenství a dává nám bezmeznou lásku Boha Otce. Také kněží mají zapotřebí se zpovídat, i biskupové, všichni jsme hříšníci. Také papež se zpovídá každé dva týdny, protože také papež je hříšník. A zpovědník vyslechne, co mu říkám,

Dokončení na str. 5

Myslíš-li to se svým obrácením upřímně, připoj se k zástupům, které vycházejí z města i vesnic a směřují na poušť. Chtějí na vlastní uši uslyšet proroka, který káže u Jordánu. Zanechali doma své radosti i své každodenní starosti a přinášejí s sebou jen své viny, svou touhu a naději. Opravdovému obrácení velmi napomáhá samota a odloučenost od lidí a také od věcí, aby byla duše schopna předstoupit před Boha tváří v tvář.

Zástupy poutníků nepřitahuje jen Janovo slovo, ale především jeho osobnost. To, co požaduje od svých posluchačů, ukazuje sám ještě přesvědčivěji vlastním způsobem života. Jeho velikost je v nepředstírané prostotě jeho života a v důsledné sebekázní. Dal celou svou bytost a všechny své schopnosti do služeb poslání, ke kterému ho Pán povolal. Z toho můžeš nejlépe poznat, v čem spočívá tajemství účinnosti pravého apoštolátu: k jeho úspěchu nepostačí sebekrásnější slova, pokud nevycházejí z naprosté odevzdanosti Bohu a neopírají se o hojné a vroucí modlitby a dobrovolné odříkání. Pohled na tohoto neobvyklého muže s úctou a pozorností, všimni si jeho chudého a hrubého šatu, pozoruj přísné rysy jeho tváře, zadívej se do jeho zraku, z něhož vyzařuje rozhodnost a pravý zápal pro svatou Boží věc. Otevři se dokořán jeho naléhavé a nejvyšší aktuální výzvě: *Čiňte pokání!*

Velká většina těch, kteří připutovali z blízkého okolí i zdaleka, cítí živou potřebu zbavit se svých hříchů. Pokorné a upřímné doznání vlastních vin je vstupní branou k upřímné lítosti a opravdovému obrácení. Poslušně a v duchu kajicnosti vstupují do očištné řeky, aby dosáhli odpuštění. Není jim proto zatěžko vyčkat trpělivě, až je Jan polije vodou z Jordánu. Upřímná touha po očištění spojená s posvátným obřadem je upevňuje v jistotě, že dosáhli odpuštění. Při pohledu na kajícníky, kteří s úlevou v duši a s radostí ve tváři vystupují na břeh, aby začali nový život, děkuj z celého srdce Pánu za nesmírný dar jeho svátostí, které ti trvale zprostředkují Boží milosrdenství a přinášejí jistotu o odpuštění.

Jsou tu však ještě jiní příchozí. Nepřišli z důvodu kajicnosti. Jsou si příliš jisti sami sebou a svou spravedlností a nepociťují žádnou potřebu vyznat se ze svých

Potřeba obrácení

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Neste ovoce, které odpovídá pokání.

hříchů. Spoléhají se opovázlivě na svůj původ a především na své postavení. Přišli prostě proto, že sem chodí všichni, jen aby náhodou v něčem nezaostali, a nyní by chtěli být přednostně obslouženi.

Hospodinův prorok však vidí až na dno jejich duší a zná jejich myšlenky. Svou povýšeností a nadutým formalismem neurážejí ani tak jeho, jako především Hospodina. Nesmíš se proto divit jeho přísným slovům. Je třeba jim neúprosně strhnout jejich škrabošku. Nazývá je *pokolením zmijí*. Při těchto tvrdých výtkách však nemysli na zaslepenost židovských předáků a vztáhni je raději na sebe. Nechybí ti také pokora k úplnému a upřímnému přiznání své vlastní hříšnosti? Nepodléháš sklonu zařadit se k těm, kteří se pokládají za něco více než ti ostatní? Nepřipisuješ si domýšlivě zásluhy za to, co ti ve skutečnosti spadlo do klína? Všechno to, na čem si tak neoprávněně zakládáš, mohl Bůh způsobit tisícerym jiným způsobem. Přinášíš však opravdu ovoce upřímného pokání? Plané stromy budou vyřaty a hozeny do ohně.

Tvým vzorem ať je Jan a jeho pokora. Celé město i široké okolí přichází za ním. Vidí v něm Mesiáše, ale Jan je přesvědčivě vyvádí z klamu: já nejsem Mesiáš, ale Mesiáš přijde po mně; teprve on bude tak veliký a mocný, že já nejsem vedle něho ničím. – Tak si počíná opravdovává pokora: všechno, co je a co má, připisuje Nejvyššímu a používá jen k tomu, aby ho náležitě oslavila.

Nepřestávej děkovat Bohu, že ti dopřává žít v době, o které hovoří Jan v první části svého proroctví. Dostalo se ti nezasloužené milosti Ježíšova křtu spolu s nespočetnými dary Ducha Svatého. Vážíš si toho alespoň tak, jak si Izraelité vážili mnohem menšího Janova křtu? To, že se ti dostalo takových milostí, není jen významné, ale především velký závazek. Pokud zůstaneš jen prázdnou plevou, hrozí ti druhá část Janovy předpovědi – neuhastitelný oheň. Jestliže Jan již podruhé po-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 11,1-10

Vyrazi ratolest z pahýlu kmene Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnu, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

Dokončení na str. 10

ukazuje na Boží spravedlnost, nemáš nejmenšího důvodu pochybovat o vážnosti této výstrahy. Připomínej si to, kdykoliv se v tobě ozve pokušení přisuzovat Bohu shovívavost na úkor spravedlnosti. Spoléhal bys na to stejně bláhově, jak opovázlivě spoléhají farizeové na to, že jsou synové Abraháma.

Premítej o tom během zpáteční cesty, a až přijdeš domů, přečti si znovu povzbudivé napomenutí sv. Pavla. Je to prostý a osvědčený návod, jak se stát pravou pšenicí: *Přijímejte jeden druhého tak, jak Kristus přijal vás: stal se služebníkem..., aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství*. Tak můžeš přispět k tomu, aby poznání Hospodina naplnilo zemi. Pak ho budou hledat pohané a jeho sídlo bude slavné.

Pane, přijď, ať rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje, a vládní od moře k moři a od řeky k řece.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 72

Loreto a jeho mystické poselství

Rozumět milosti z Loreta

Abychom porozuměli milosti z Loreta, je dobré, abychom se zúčastnili liturgických oslav, které jsou spojeny s Loretem. Myslíme na 25. březen – slavnost Zvěstování a na 8. září, kdy se slaví Narození Panny Marie. Její narození a vyrůstání se odehrávalo v těchto slavných zdech. Tento „patronátní svátek“ je spojen s velkými vnějšími oslavami.

Svátek „Venuta“ (Příchod) je nejvýraznějším svátkem „Nového Nazareta“. Od diecézní synody z roku 1592 se slaví 9. a 10. prosince. Mnoho lidí pak nenajde místo v bazilice a přenocuje venku. Obvykle vede některý kardinál modlitbu nešpor. Naposledy to byl francouzský kardinál Jean-Louis Tauran. V „Dopisu z Itálie“, který vznikl v prosinci 2007, jsem poznamenal: „P. Marzo, náš rektor s ohnivými očima a mohutným vousem, nám oznámil: »Okamžik, na který všichni čekají, právě přišel! Socha Naší milé Panny z Loreta přijde k vám. Obejde svatyni a pak přijde na prostranství k vašim bratrům a sestrám, kteří dlouhé hodiny čekali v chladu, protože nemohli přijít do kostela. Vezměte teď kapesníčky, které jste si připravili. Přivítejte Marii!«

Černá Matka Boží se objevuje. Je nesená mladými důstojníky letectva ve slavnostních uniformách. Okamžik je nezapomenutelný. Připomíná závěr slavnostní mše k Neposkvrněné Panně v Ile-Bouchard 8. prosince. Ale každé poutní místo má svoji vlastní milost, svůj zvuk, svoje lidové ohlasy, které vytvářely tradici často během staletí.

Černá Matka Boží koná svoji okružní cestu okolo kostela.

Ne, není žádná hysterie, ale volání, které vystupuje z upřímné hloubky! Z tohoto nadšení je cítit horoucí a upřímnou něžnost svaté Itálie ke své nebeské Matce. Malé bílé kapesníčky se rozbalují po stovkách a mávají při průchodu Matky Boží. Ona je opravdu osobně přítomná. Bydlí v nebi, a přece důvěrně prochází shromážděným zástupem lidí.

Nová Eva, Osvoboditelka, velká Vítězka té části lidí, kteří se po tisíciletí angažují proti satanovi, se tu oslavuje s jásotem.“

V kraji Ancona bylo na mnoha místech zvykem pořádat v tomto dni procesi a v podvečer nebo ve 3 hodiny ráno slavit mši svatou. Damián z Cingoli, jeden kapucín, který zemřel v pověsti svatosti, slavil svátek Venuta vždy s velkou vroucností. Ve městě Macerata vstal v roce 1933, tři roky před svou smrtí, uprostřed noci, oblékl štólu a albu a začal před oltářem s litaniami k Matce Boží. Z vnitřního pohnutí se mu ale nepodařilo domodlit se do konce...

V oblasti byla Venuta zdrojem vřelé radosti pro děti. Večer nemohly usnout, aby uviděly, jak Svatá chýše letí po nebi posetém hvězdami. Konečně „daly maminky znamení k probuzení: »Hnědá Matka Boží přichází přes moře! Svatá chýše přichází do Loreta!« Potom posílali velcí i malí »Madoně malého domečku« tisícere polibky... pod přikrývkou spínali své ruce, aby při litaních, které maminka hlasitě předříkávala, říkali odpovědi...“

Černá Matka Boží z Loreta

P. Marc Flichy
před bazilikou v Loretu

Pak se připravovali na mši, která se slavila ve 3.30 hodin ráno. Podobnost mezi touto atmosférou a vánoční nocí je cítit okamžitě. Italové mají cit pro to, aby vstoupili do tajemství Vánoc. Jejich temperament, jejich kultura jim umožňuje přijmout logiku Vtělení. To je cítit zvláště v Loretu.

Citlivost národa, která je vyjádřena skutečností mnoha světců, je v plném souladu se sv. Františkem, který vynalezl jesličky z Greccia. V mnoha krajích zůstávají jesličky – zhotovené v Neapoli – vystaveny po celý rok.

Při modlitbě Anděl Páně dne 8. prosince 1987 řekl bl. Jan Pavel II. následující udivující slova:

„V Loretu se stává tajemná skutečnost Vánoc a Svaté rodiny uchopitelná zvláštním způsobem a proměňuje se v pohoutou, proměněnou osobní zkušenost.“

Náš dům postavený na skále

Spiritualita Loreta je spojena se Zvěstováním a s Vtělením a s milou postavou Marie, ale nesmíme pominout těsný příbytek, který zahaluje tato nevýslovná tajemství.

Jak ukazuje analýza, je „dům“ mocným symbolem, který má mnoho významů a je velmi motivující.

„Dům“ je jednota s prameny, jistota poskytovaná mateřskou a otcovskou něžností, přející a posilující atmosféra, ve které je každý milován a uznáván kvůli sobě samému, aniž by musel něco předem vložit. Je to okolí, v němž se každý cítí útulně, protože tam člověk vyrostl se stejnými zvyky a stejným způsobem života.

Viděno biblicky znamená „dům“ původ, dynastii (podobně se mluví také

o „domě“ Francie nebo Itálie). David chce postavit dům pro svého Boha. Nátan ho jemně upozorňuje na to, že opak je pravdou: Jahve sám vystaví svému synu Izákovi „dům“, mesiánské potomstvo, z něhož se o Vánocích narodí Ježíš.

Kristus nás vyzývá, abychom svůj dům postavili na skále (Mt 7,24). Tento dům je naše duchovní individualita. Ta bude nepomíjící, pokud bude postavena na skále evangelia...

Ale „domem“ zůstává přesto i okolí a bydliště všedního života.

Člověk se přistihne, že sní o tom, že by Loreto mohlo být vybaveno domy, v nichž by bydleli energičtí kazatelé, kteří jsou znali způsobu „nové evangelizace“, věřící ponoření do moderního světa, aby kázali kvalitu života, která je blízká kvalitě z Nazareta.

Toto specifické kázání by bylo zvláštností Loreta. Pak by Loreto skutečně zasloužilo titul „Nový Nazaret“.

Když Pavel VI. cestoval 5. ledna 1964 do Nazareta, pronesl tam velice prosté kázání, které dějiny zapsaly a které je obsaženo v breviáři u svátku Svaté rodiny. Papež, který byl tísněn nedostatkem času, řekl, že by svůj pobyt rád prodloužil a na místě by chtěl prožít velké lekce jednoduchého a svatého života, jaký vedli Ježíš, Maria a Josef: ticho, láskyplná důvěra a práce.

Člověk by měl přijít do Loreta, aby se dal do pořádku, aby věcem přídělil jejich správné místo: první místo modlitbě, druhé rodinné příchylnosti a až třetí místo práci.

Toto smysluplné osobní povznesení se děje duchovními cvičeními, nezávisle na tom, jestli mají ignaciánské zabarvení nebo ne. Jsou uzavřena pevnými předsevzetími a se sepsáním „životních pravidel“.

Aktuální publikace nabízejí poutníkům bohatou paletu poučení, které poskytuje přítomnost Svatého domku. Je navrženo asi 15 nasměrování. Z této plnosti se máme těšit. Ale existuje také trochu nebezpečí, že vyplýváme své síly.

Člověk by se měl koncentrovat na hledání střízlivého života ve vleku Svaté rodiny. Nezapomeňme, že střízlivost je mnišskou kvalitou. Postojem mnicha, který se zbavuje všech myšlenek, jež nesměřují k Bohu. Dnes je jenom velice málo li-

Altář v interiéru Svaté chýše v Loretu s milostnou soškou Černé Matky Boží

dí, kteří jsou oproštěni od klimatu nasycenosti, které všichni známe.

Lidé by se rádi „zastavili“ a provedli potřebné pročištění, ale nemají k tomu příležitost.

Šťastný lid

Zatím zaměřujeme svoji pozornost na zdůrazňování přínosu, který poskytují „dobří lidé z Loreta“ naší evropské mentalitě, jež je materialistická, nevěrecská a nanejvýš racionalistická. V podstatě nás zve tento lid (aniž by o tom věděl) zase k podstatnému obrácení: K prostému

Moc odpouštět hříchy – dokončení ze str. 2

poradí mi a odpustí, protože všichni potřebujeme odpuštění. Někdy lze slyšet, jak někdo tvrdí, že se zpovídá přímo Bohu... Ano, jak už jsem řekl, Bůh tě vždycky vyslyší, ale ve svátosti smíření posílá bratra, aby ti udělil odpuštění, jistotu odpuštění jménem církve.

Služba, kterou kněz poskytuje jako Boží služebník při odpouštění hříchů, je velice delikátní a vyžaduje, aby jeho srdce bylo v pokoji, aby měl v srdci pokoj, nezácházet s věřícími nevládně, ale byl mírný, laskavý a milosrdný; aby dovedl zasévat do srdcí naději a především aby si uvědomoval, že bratr či sestra přistupující ke svátosti smíření hledá odpuštění a činí tak podobně jako ti, kdo přistupovali k Ježíši, aby je uzdravil. Kněz, který by neměl tuto duchovní dispozici, neměl by

životu, kde je Bůh všudypřítomný, kde rodina zaujímá skutečně velký prostor a kde jsou otázky peněz a sociálního postavení až druhořadé!

V Loretu se spojuje nadpřirozeno harmonickým způsobem s přirozeným. Cit není odsunut stranou, tak jak to odpovídá františkánské tradici, kterou se vyznačuje pastorační této oblasti. Náboženství, které žije v této oblasti, se vyznačuje planoucí afektivitou, která je prozářena ctností naděje. Duch dětskosti je příznivý pro důvěrnost s nebem, o níž nevím, jak je hluboká a zvláštní. A to nakonec vyvolává štěstí.

Jednoduchá poezie, která zahrnuje každý kámen města, stejně jako noční čarovný svět Venuty a vánoční noci, to není žádná náhoda.

Dobrá Panna Maria, která se svým Dítětem trůní na štítu Svatého domu, nám připomíná, že přítomnost Boží – jestli ji chceme připustit – může lidem udělat natolik šťastnými, jak jenom to je na této zemi možné!

*Z Maria heute 9/2013
přeložil -mp-*

Svaté chýše (Loreta) najdeme i na území České republiky: Hájek, Řimov, Praha-Hradčany, Brno, Rumburk, Kosmonosy, Slaný a další místa.

Informace o italském Loretu lze najít na www.santuarioloreto.it.

tuto svátost udílet, dokud se neusměrní. Věřící penitenti mají právo, všichni věřící mají právo nalézt v kněžích služebnky Božího odpuštění.

Draží bratři, jsme si jako členové církve vědomi krásy tohoto daru, který nám nabízí sám Bůh? Cítíme radost z této péče, z této mateřské pozornosti, kterou vůči nám církev chová? Dovedeme ji jednoduše a vytrvale zhodnocovat? Nezapomínejme, že Bůh nám nikdy nepřestává odpouštět a prostřednictvím služby kněze nás tiskne v novém objetí, které nás obrozuje, umožňuje nám povstat a znovu se vydat na cestu. Taková je naše cesta, totiž neustále se pozvedat a znovu se vydávat na cestu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Pro Boha není nic nemožné!

Paula a Maurizio poznali po čtyřech letech manželství, že nebudou moci mít děti. Dnes mají 14 dětí. Jak k tomu došlo, čtete v následujícím svědectví.

Jsem velmi šťastný, že zde můžeme vydat svědectví, jak zapůsobil Bůh v našem životě. Jsem muž, který před mnoha lety žil ve společenství Cenacolo. Našel jsem ve společenství radost, mír a svobodu.

Hledal jsem svobodu - a ocitl jsem se ve vězení

Více než všechno ostatní jsem chtěl být svobodný. Nechtěl jsem přijmout hranice a kázeň, které mi vnucovali rodiče. Proto jsem se rozhodl k tomu, že odejdu z domu, protože jsem byl přesvědčen, že najdu tuto svobodu mimo rodičovský dům. Čím více jsem hledal svobodu a radost, tím více jsem se stával otrokem. Až do momentu, kdy jsem se dostal do vězení. Já, který jsem hledal opravdovou svobodu, našel jsem ji ve vězení.

Bůh se projevil prostřednictvím sestry Elvíry ze společenství Cenacolo. V této době před 26-27 lety mi napsala dopis do vězení. Neznal jsem ji, ale moji rodiče jí napsali dopis. Ve svém dopise mi pak napsala mnoho pravdy - a k tomu použila své diplomatické umění. Jenom abych krátce popsal způsob, jak se vyjadřovala: Dopis začal těmito slovy: „Milý sáčku na odpadky!“ Po roce ve vězení jsem pochopil, že mě má sestra Elvíra opravdu ráda a řekla mi pravdu přímo do tváře. A vzpomínám si ještě velmi dobře, že když jsem vyšel z věznice, ale ještě jsem měl uloženo domácí vězení, přišla, aby mě navštívila. Dnes chápu, že mě navštívil Bůh skrze sestru Elvíru, a On přišel, aby mě přitáhl k sobě.

Ale Bůh věří v tebe!

Mluvila o víře - ale já jsem nevěřil. Odpověděla mi: „Nestarej se. A věř mi, já mám víru. Já věřím za tebe!“ Byl jsem tak přeplněný sám sebou a řekl jsem: „Já nevěřím v Boha!“ Ale sestra Elvíra mi řekla: „Ale Bůh věří v tebe!“

To byl začátek změny mého života. Vstoupil jsem do společenství Cenacolo a šel jsem duchovní cestou společenství. Po nějaké době jsem ze společenství odešel. Tenkrát mi Bůh něco dal - dru-

hý krásný dar: prvním byla matka Elvíra a druhým darem, nejkrásnějším darem, je Pauletta, moje žena. Bůh mi daroval v matce Elvíře a v Paule dar víry. Vzali jsme se, byli šťastní a chtěli mít hodně dětí, ale po 3-4 letech jsme pochopili, že děti mít nemůžeme.

Paula otěhotněla, ale ve třetím nebo čtvrtém měsíci dítě potratila. Bylo tomu tak po první tři těhotenství. Tři děti odešly do nebe. Lékaři nám řekli, že si máme dát pozor. Paula už neměla otěhotnět, protože riskovala svůj život.

Tenkrát jsme byli v Brazílii a rozhodli jsme se pobývat jeden rok s dětmi, které žijí na ulici, a tím také zůstat v Brazílii. Mysleli jsme, že tu zůstaneme rok, abychom Bohu poděkovali.

Naším lékem je Ježíš

Třetí dítě jsme ztratili v Brazílii - to byl pro nás těžký okamžik, okamžik krize. Posbírali jsme děti z ulice, děti, které byly opuštěné rodiči. Pak jsme se ptali, jak pomoci dětem, které rodiče nechtěli. Nemůže na nás Bůh učinit zázrak? A tak jsme se rozhodli více se modlit, abychom v modlitbě hledali Boží vůli pro sebe. Bylo to opravdu krásné.

Při modlitbě jsme pochopili, že Bůh byl rád, abychom zůstali tady - v Brazílii. Děti, které přijmeme, jsou děti, jejichž rodiče je nepřijali. Ale my jsme chtěli naše vlastní dítě. Nebyli jsme stále ještě připra-

veni dítě přijmout. Ale Bůh, který to věděl, nás připravil. Potom jsme si pomysleli, že by bylo dobré říci Bohu naše „ano“. To „ano“ zůstává, navzdory naší slabosti. A to je to „ano“, o které se po 17 let snažíme, každý den.

Bůh nezklame nikdy a opravdu - pro Boha není nic nemožného. Paula se rozhodla nebrat žádné léky - kromě svaté Eucharistie. Rozhodli jsme se, že budeme chodit každý den na mši svatou - naším lékem byl Ježíš! Devět měsíců po našem „ano“ se narodil Francesco, potom Stefano, pak Tomaso, Filippo, Lorenzo a Giovanni Paulo. Pak přišla Chiara. Ale ta se narodila poněkud později. Když jsme uviděli, co Bůh učinil v našem životě, dostali jsme se do situace, v níž jsme mohli jenom děkovat. V rámci našich možností jsme se pokoušeli udělat něco pěkného, něco pro děti v Brazílii. Tím bych nechtěl říci, že jsme dobří - snažíme se, abychom se takovými stali. Pochopili jsme, že skrze službu vede nejkratší cesta k Ježíši. Ježíš, kterého jsem před 25 lety hledal, Ježíš radosti a míru a vnitřní svobody. Pro nás je privilegiem, že smíme být v Brazílii spolu s dětmi z ulice.

Před několika lety jsme potom přijali šest dětí z Brazílie. To znamená, že žijeme v Cenacolu, ve společnosti Matky Elvíry. Je nás tam 80 osob a ujímáme se dětí z ulice. Před šesti lety k nám přišlo šest bratrů. Samuel byl nejmenší, měl dva roky a Daniel, ten nejstarší, měl deset let. Když jsou děti tak malé, dá se adopce velmi rychle vyřídit. Ale je velmi těžké najít rodinu, která adoptuje najednou šest dětí. Soudce v Sao Paulo nám řekl: „Mluvte pomalu s dětmi, připravujte je, protože brzo se

Paula a Maurizio se svými 14 dětmi

Novodobá Pandořina skříňka: Děti na míru

objeví rodiny, které je budou chtít adoptovat. Ale někdo chce vzít jenom jedno, jiný druhé – bratři se budou dělit!“ Snažili jsme se je připravovat a začali jsme s nimi mluvit. Říkali jsme, že přijde dobrá rodina a bude tě adoptovat a potom přijde druhá rodina a osvojí si tě a oni začali plakat. Adopce nesmí být podnícena emocemi, protože jedné rodině něco chybí a dítě má tuto prázdnotu vyplnit. Adopce se může uskutečnit, když rodina řekne: My chceme tomuto dítěti dát rodinu. Pak může adopce fungovat. Nemohu říci, že nejsou žádné obtíže, ne, naopak. Není to lehké. Ale je to možné s pomocí Boží.

Znamení od Boha

Pak jsme udělali, moje Pauletta a já, něco ztřeštěného. Nemluvil jsem o tom s ní a ona se mnou, ale oba jsme nezávisle na sobě vyprošovali znamení od Boha. Já jsem od Boha žádal, aby nám sestra Elvíra řekla, abychom děti adoptovali. Protože jsme si byli jisti, že Bůh je v sestře Elvíře přítomen. A potom jsme poslali do Itálie e-mail a ptali jsme se, jestli májí někoho, kdo by mohl tyto děti adoptovat. V předvečer Velikonoc, před pěti lety, mluvil Don Stefano se sestrou Elvírou. Poslali nám e-mail, v němž stálo: „Nenašli jsme žádnou rodinu! Proč nemůžete těm dětem dát rodinu?“ Myslím na tuto větu: „Proč nejste rodinou těmto dětem? Proč nedáte těm dětem najíst?“ Vytiskl jsem tento e-mail, utíkal za Paulou a řekl: „Podívejte se, sestra Elvíra nám dává tuto radu, ona je při nás!“

Paule vytryskly dvě velké slzy a řekla: „Nevíš, že jsem o to také Boha žádala? Toto znamení jsem také chtěla mít!“ Tak jsme měli jistotu, že nám Bůh dá sílu, abychom mohli tyto děti vychovávat. Tyto obdivuhodné děti!

Zázrak nad zázraky

Zázraky v našem životě tím nekončí. Bylo jich ještě několik. O dvou bych chtěl ještě vyprávět. S dvanácti kluky, šesti vlastními a šesti adoptovanými, jsme odjeli před pěti lety z Brazílie do Itálie, abychom se zúčastnili jedné slavnosti společenství Cenacolo. Dříve, než se vrátíme zpátky do Brazílie – tak jsme si pomysleli – bylo by pěkné jet do Říma, abychom poděkovali papeži Janu Pavlu II. Zvláštním způsobem jsme ho měli rádi. Pomohl nám na

Kalifornská genomická společnost 23andMe nedávno ohlásila patent na techniku, která umožní rodičům zvolit nebo potlačit genetické vlastnosti svých dětí. Jde o rysy jako je výška, barva očí, svalová stavba, osobnostní rysy, náchylnost na věkem podmíněnou deformaci nebo některé typy rakoviny. Patentová přihláška dokonce uvádí následující možnost: „Chtěl/a bych, aby moje dítě: ... žilo co nejdéle ... představovalo co nejmenší náklady na zdravotní péči.“ I když metoda nefunguje stoprocentně, byl by to obrovský krok k tzv. „dětem na míru“.

Otázka tedy zní, zda společnost 23andMe odolá pokušení otevřít Pandořinu skříňku.

Mluvíci společnosti uvedla: „Když jsme původně představili tuto metodu a podali patent, následovaly nějaké úvahy, zda by se tato metoda dala uplatnit i v klinikách asistované reprodukce. Ale

to vůbec nebylo naším úmyslem a ani to nemáme v plánu.“

Je ovšem známo, že když přijde na řadu biotechnologie, plány se často mění. Co je možné si představit, stane se později realitou, je to výnosné – a to, co přináší zisk, se stane dostupným. Svět už přijal selektivní odstraňování nenarozených dětí s nežádoucími rysy. Nyní tedy stojíme jen malý krok od přijetí selektivního rození dětí s požadovanými vlastnostmi. Myšlenka to není nová, ale zdá se, že jsme se nepoučili např. z druhé světové války a nechali zajít věci tak daleko. Modlitbu, půst, pokání a pevnost v morálce a věcech Božích – to svět potřebuje od katolíků. Posilněme láskou k Paně Marii svá klesající kolena a vyprosme skrze ni milost návratu k Božimu řádu pro tento svět!

Zdroj: LifeNews Slovakia

naši cestě, a tak jsme putovali k jeho hrobu. Paula a já jsme řekli dětem: „Jan Pavel II. měl děti tak rád a my jsme přišli, abychom děkovali. A kdybyste si vy, děti, chtěly od Jana Pavla II. něco vyprosit, udělejte to.“ Když jsme vyšli z Vatikánu a nastoupili do autobusu, zeptal jsem se děti: „Co jste si přáli od Jana Pavla II.?“ Sborově odpověděli: „Nějakou sestru!“ Odpověděli jsme: „Podívejte se, už je nás dvánáct!“ Za devět měsíců se narodila Maria Chiara – 2. dubna, na výročí smrti papeže Jana Pavla II. On vstoupil 2. dubna do nebe. Dal nám tento podivuhodný dar. Chiara – Klára – znamená světlo.

Ale ještě tomu není konec. Před třemi měsíci nám dal Bůh ještě jeden zvláštní dar: Frederika! Narodil se před třemi měsíci a má Downův syndrom. Je to nejpodivuhodnější dar, který nám Bůh mohl dát. Je tady ve stínu, protože je mu velice teplo. Četli jsme v těchto dnech něco o Downově syndromu, protože s ním nemáme zkušenosti. Objevili jsme, že děti s Downovým syndromem jsou velmi zvláštní děti, čisté ve svém nitru. Když slyší někoho mluvit, nemají v sobě nic zlého. A opravdu, je tak krásné vidět, jak se Bůh o nás stará. Tímto dítětem chce, abychom se stali lepšími a čistšími. Frederico se narodil, aby pročistil naši lásku.

A končím s přesvědčením, o které bych se chtěl s vámi podělit: Vyplatí se postavit Boha v životě na první místo. S Bohem je opravdu možné vytvořit šťastné manželství. Protože Paula a já jsme přešťastní. Děkuji Bohu, že Paula a já jsme dvacet let manželé. Já jsem svoji ženu nikdy nepodvedl a s pomocí Boží ji ani v budoucnu nikdy nepodvedu. Jsme opravdu šťastní: dvacet let manželé, čtrnáct dětí, mnoho radosti, někdy nějaký problém – ale jenom malé problémy, jak říkají děti. Tajemství štěstí, tajemství šťastného manželství – je jenom Bůh. Aby bylo šťastné manželství, je důležité zachovávat věrnost. Když se myslí na věrnost – myslí se, že to znamená: nepodváděj svoji ženu! Ale já nemyslím jenom tuto věrnost. Nejdůležitější věrnost, která stojí na prvním místě, je moje věrnost Bohu. To se dá přeložit slovem víra. Druhou věrností je věrnost sobě samému. Když to zvládnou, být věrný Bohu, být věrný sobě samému, pak je logické, že zůstanu věrný také Paule.

Jestli chcete být opravdu šťastní – ve svém životě, ve svém manželství, být šťastní ve svém vztahu s dětmi, držte se ve svém životě Boha!

*Z Medjugorje aktuell 9/2013
přeložil -mp-*

Ke katolickému odporu proti nacistickému systému

Polemika s komolením dějin Margot Käsmannovou

Následující text vznikl jako reakce na knihu Margot Käsmannové a Anke Silomonové „*Bůh chce vidět činy. Křesťanský odpor proti Hitlerovi. Čítanka*“ (Verlag C.H. Beck, München 2013). Je potvrzením, jak prostřednictvím médií lze převrátit dějiny bez ohledu na reálnou skutečnost.

Ve svém úvodu potvrzuje Margot Käsmannová zjištění historika Hanse Mommsena, podle něhož obě německé křesťanské církve nelze počítat k odpůrcům nacionálního socialismu. Toto tvrzení se dá snadno vyvrátit – jak dokládá katolická církev. Cožpak to nebyl žádný odpor, když Vatikán dal už v roce 1934 na index katolíkům zakázaných knih ideologicky hlavní dílo nacistů *Mýtus 20. století* od Alfreda Rosenberga? Němečtí církevní historikové a teologové odmítli rozhodně v roce 1934 ve svých *Studiích k Mýtu 20. století* nacistický pohled na svět. Jejich stanovisko se objevilo v roce 1935 v úředních listech diecéze Münster a arcidiecéze Köln. Tim byla církevním úřadem odsouzena nacionálně socialistická nauka, na níž spočíval antisemitismus.⁽¹⁾

Cožpak to nebyl žádný odpor, když 21. března 1937 četlo všech 25 000 katolických kněží na všech katolických bohoslužbách v Německu papežskou encykliku *Mit brennender Sorge*? Tady byly veřejnosti s velkou odvahou ukázány nacistické omyly. A pomsta nacistů nedala na sebe dlouho čekat – došlo k zatýkání a posílání do koncentračních táborů. V první době války zprostředkoval papež Pius XII. kontakt mezi německou vojenskou opozicí a britskou vládou. Bylo to vysoce riskantní jednání! O tom podávají zprávu Peter Ludlow ve *Čtvrtletních listech pro dějiny*, München, ročník 22 (1974), str. 299–341, a Richard Basset v knize *Hitlerův mistrovský špion – záhadý okolo Wilhelma Canarise* (německé vydání Wien 2008)⁽²⁾.

Po celé Evropě pozabíjeli nacisté až 4000 katolických kněží. Proč asi? Dva faráři, Johannes Schulz a Joseph Zilliken, například odepřeli 27. května 1940 pozdrav „římskému maršálovi“ Herman-

nu Göringovi. „Odporovali mu do tváře.“ Zato byli ihned zatčeni a v Dachau zabití. To nebyl odpor? Nebo farář Wilhelm Caroli? V roce 1941 kázal otevřeně proti programu eutanazie, k masovému usmrcování nemocných lidí. Za to musel sám zemřít v koncentračním táboře v Dachau – stejně jako 11 dalších katolických odpůrců, kteří jsou dokumentováni v martyrologiu Helmuta Mollse *Svědkové pro Krista*. Tito všichni položili svůj život kvůli svému svědomí.

Biskup z Münsteru von Galen měl v roce 1941 svoje slavná kázání proti nacistickému vražednému programu a podával trestní oznámení na mocipány. To rozzhavilo nacisty doběla a ponechali potrestání tohoto biskupa až na dobu po válce, ale to dopadlo naštěstí jinak, než

Margot Käsmannová, biskupka evangelické církve. Má čtyři děti. V roce 2007 požádala o rozvod a stala se prvním členem evangelického biskupského sboru v Německu, který tak učinil. 20. února 2010 byla zadržena policijní hlídkou, když služebním vozem pod vlivem alkoholu projela křižovatku na červenou. Krevní zkouška prokázala 1,54 promile alkoholu v krvi. O čtyři dny později navzdory opětovně vyslovené důvěře ze strany orgánů EKD (Evangelische Kirche in Deutschland) složila oba své úřady.

si nacisté přestavovali. Tajné rozšiřování textů tohoto kázání bylo životu nebezpečné. Otec palotín Franz Reinisch odmítl vojenskou službu pod Hitlerem. Jako 16 dalších katolíků odmítal přísahu Hitlerovi u vlajky nebo zločinecké rozkazy a následovala poprava. Toto všechno nebyl žádný odpor? Jenom biskup z Lince se pokusil v roce 1943 přemluvit odpůrce vojenské služby Franze Jägerstättera, ale jen aby zachránil otce rodiny před popravou. Ale na konkordát se přitom nemusel odvolávat, protože v Rakousku žádný nebyl. V katolickém martyrologiu *Svědkové pro Krista* je dokumentováno více než 400 katolických kněží a laiků z Německa, kteří za doby nacismu zemřeli jako mučedníci. Naštěstí je počet přeživších odbojářů větší. Vyznávající katolík Michael Lottner se pokusil 23. dubna 1945 přijít na pomoc dómskému kazateli Maierovi v Řezně, když byl zatčen. Byl v boji zastřelen a Maier a pomocník Joseph Zirkl byli na výstrahu oběšeni.

Jestliže Mommsen a Käsmannová necitují příslušné dokumenty a zjevně je ani neznají, je to z jejich strany meze- ra ve vědomostech, ale nikoliv chybějící odpor na straně katolické církve. Kromě toho obě autorky, Käsmannová a Silomonová, nepoužily evangelické martyrologium *Ihr Ende schaut an* (Leipzig 2006, rozšířeno 2008).

Ale Käsmannová a Silomonová nejen zamlčují katolický odpor, ony pracují také s chybnými informacemi. Tak se například na straně 57 píše, že měl papež zamlčet známý prosebný dopis Edity Steinové. To je historicky nesprávné. Papež Pius XI. byl ostatně dostatečně opatrný na to, aby dopis s odpovědí svěřil státní poště. Proto nechal informovat beuronského arciepiskopa Raphaela Walzera o přijetí onoho prosebného dopisu přes svého státního sekretáře. To uvádějí Käsmannová a Silomonová posléze na str. 57 samy. Paní Käsmannová sice nemůže znát

K beatifikačnímu procesu Pia XII.

obsah papežova sdělení Editě Steinové, ale měla by vědět, že papež na žádost Edity Steinové zasáhl četnými protestními dopisy. Jenom mezi roky 1933 a 1937 zaslal papež do Berlína 55 protestních dopisů. Kdyby německá říšská vláda přiměřeně nereagovala na vatikánské protesty, nemohla by to papeži strpět. Nemohla by se také pokoušet vzbuzovat dojem, že dopis Edity Steinové by neměl žádné další následky, kdyby papež mlčel.

Kässmannová uvádí také například sourozence Scholloy a zapomíná přitom na katolický podíl na odbojové skupině *Weisse Rose* s Christophem Probstem, Willim Grafem, prof. Kurtem Huberem, Theodorem Haeckerem a dalšími odbojáři. Horší a spornější je její tvrzení, že jednotliví katolíci, kteří skutečně kladli odpor, prý svým odbojem „konali proti své církvi“ (str. 24), protože církev byla konkordátem svázána s nacistickou diktaturou. Katolíci se přece konkordátem necítili být v žádném případě svázáni s nacistickou diktaturou, ale spíše ohraničení. Nakonec Hitler odmítl rozšíření konkordátu na Sudety a Rakousko, a to ne zcela bezdůvodně. Je daleko více pravda, že se odbojáři cítili být daleko více zajedno s papežem a byli často podporováni biskupy. V dotyčné literatuře se úplně jasně píše, proč papež konkordát uzavřel a jak skepticky jej od počátku posuzoval. Chtěl pojištit vykonávání duchovenské služby, i když se musel obávat, že Hitler tuto smlouvu poruší. Rozhovor mezi kardinálem sekretářem Pacellim a britským obchodním partnerem sirem Ivone Kirkpatrickem, který líčí například Pinchas Lapide ve své knize *Řím a Židé*, ukazuje úplně jiný pohled na problematiku konkordátu než otřelá fráze Kässmannové a Silomonové. Katolíci znali také biskupská prohlášení, v nichž bylo nacionálně socialistické chápání světa pokládáno za neslučitelné s katolickou církví. To ukazují také výsledky voleb z roku 1932 a z 5. března 1933. Dr. Gertrud Lucknerová vedla svoji pomocnou stanici pro pronásledované Židy pod skrytým názvem *Charitní duchovní péče* na žádost arcibiskupa Gröbera ve Freiburgu, než sama skončila v koncentráku v Ravensbrücku. Stejně pracovala Dr. Margarete Sommerová v Berlíně na příkaz svého biskupa Konrada von Preysinga k záchraně Židů. Biskup von Prey-

19. listopadu 1938 italský fašistický režim schválil rasové zákony a dal tak právní podklad deportacím Židů do koncentračních táborů. O několik měsíců později nastoupil na Petrův stolec papež Pius XII. Reakci katolické církve na rasové zákony popisuje P. Peter Gumpel, německý historik a jezuita, postulátor beatifikační kauzy papeže Pacelliho.

„Především je nutno mít na zřeteli, že církev vždy vystupovala proti antisemitismu. Ani by to nemohlo být jinak, protože Ježíš Kristus byl žid, Nejsvětější Panna Maria byla židovka, apoštolové byli židé. V celé své tradici katolická církev židy bránila proti nespravedlivému pronásledování. Pius XI. nařídil svému státnímu sekretáři, kardinálu Pacellimu, aby před možným pronásledováním zachránil co největší počet Židů. Kupříkladu byla rozeslána poselství na všechny apoštolské nunciatury ve světě, aby se pronásledovaných ujímaly. Někteří z nich pak byli přímo zaměstnáni ve službě Svatému stolci, což přirozeně Mussoliniho velmi iritovalo.“

Navzdory tomu je Pius XII. v souvislosti s židovskou perzekucí dosud kritizován za údajné mlčení.

„Každý veřejný protest proti Hitlerovi by byl kontraproduktivní a zhoršoval by postavení pronásledovaných. To potvrzuje také mnozí židovští odborníci a znalci šoa. Sir Martin Gilbert, převsedčený žid, prohlásil, že každý protest byl zcela zbytečný. Proto také Pius XII. velmi moudře nic takového neudělal, protože to nebyl nezodpovědný člověk. To, co naopak Pius XII. zde v Římě, ale také po celé Itálii a v Německu udělal, je poskytnutí úkrytu.

Otevřel kláštery, a dokonce dispensoval ženské klauzurní kláštery od přísného nařízení, které zakazovalo vstup mužů. Je pro mne tuž tajemstvím, jak je možné kupříkladu tady v Římě tvrdit, že tento papež nijak nezasáhl. To je protihistorické, neboť věc je naprosto jasná.“

Pro italský list *Avvenire* (15. 11. 2013) nicméně P. Gumpel uvádí, že kritika pochází z kruhů, které nezažily II. světovou válku a jsou v zajetí velice osobního pohledu na pontifikát Pia XII. Většina praktikujících židů, zejména z Kanady a USA, není proti beatifikaci papeže Pacelliho, jak dokládají jejich osobní výroky, tvrdí německý jezuita pro deník italských biskupů.

Zdroj: Česká sekce Rádia Vatikán

sing navštívil také dómského probošta Lichtenberga ve vězení. Ten se každý večer veřejně modlil v berlínské katedrále sv. Hedviky za „pronásledované Židy“,

Margot Kässmannová je kritickou naukou římskokatolické církve o homosexualitě, umělé antikoncepci, celibátu a svěcení žen. V kázání na velkém ekumenickém setkání „Kirchentag 2010“ nazvala potratovou pilulku „darem Božím“.

dokud nebyl zatčen. To není žádný odpor? Také biskup Berning z Osnabrücku navštívil ve vězení lübecké svědky krve.

Na straně 192 píší autorky o papeži Piu XII.: „Přece ho spojoval jeho katolický antijudaismus s nacionalistickým antisemitismem.“ Autorky neuvádějí žádný příklad pro „katolický antijudaismus“ a nevysvětlují ani, co rozumí „katolickým antijudaismem“. Jde jim jenom o to, aby papeže Pia XII. jmenovaly v souvislosti s nacistickým antisemitismem. To představuje vzhledem k holocaustu nezodpovědnou a neudržitelnou dezinformaci. To, co tento papež udělal pro záchranu Židů v Itálii, uznala vděčně izraelská ministryně zahraničních věcí Golda Meirová. Židovský spisovatel Pinchas Lapide, rabín Eugenio Zolli a jiní rabíni dokazují ve svých prohlášeních, že papež Pius XII. odsoudil nacionální socialismus

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás všechny zvu k modlitbě. Děti moje, otevřete hluboce dveře srdce modlitbě, modlitbě srdcem, a pak Všemohoucí bude moci působit na vaši svobodu a začne obracení. Víra se stane pevnou a budete moci říct celým srdcem: »Můj Bůh a mé Všechno.« Pochopíte, děti moje, že zde na zemi je vše pomíjivé. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. listopadu 2013

► a výslovně také antisemitismus a udělal pro Židy v rámci svých možností více než mnozí jiní. Nebo neznají obě autorky příslušnou literaturu? To by vysvětlovalo, proč setrvávají u povrchních frází. Je udivující, že nakladatelství tuto neznalost nevzalo v úvahu. Kromě toho uvádějí Kässmannová a Silomonová na str. 192 samy, že Pacelli už v r. 1924 označil národní socialismus „jako snad nejnebezpečnější blud naší doby“. Jak často odsoudili papež Pius XI. a kardinál sekretář Pacelli rasismus a antisemitismus! A stranický orgán NSDAP, „Völkischen Beobachter“ napsal 1. 8. 1938: „Vatikán odmítl rasové učení od začátku. Zčásti proto, že bylo poprvé veřejně hlášáno německým národním socialismem, a protože on jako první vyvodil praktické důsledky z tohoto poznání. Vatikán musel rasové učení odmítnout také proto, že protirečí dogmatu o rovnosti všech lidí, což je následek katolického všeobecného nároku, který sdílají spolu s liberály, židy a komunisty.“

Člověk se musí s úžasem ptát: Nevyhodnotili Mommsen, Kässmannová a Silomonová zprávy „Völkischen Beobachter“ a sociálních demokratů? To by ale měli udělat, když se chtějí obsáhle vyjadřovat k tomuto tématu.

Jenom v koncentračním táboře v Dachau bylo soustředěno 2 752 katolických kněží a asi 120 evangelických pastorů. K těm nejsou ještě připočtení uvězněni kněží z táborů Börgermoor, Sachsenhausen, Buchenwald a Mauthausen-Gusen (Rakousko), protože nebyli všichni přemístěni do Dachau.

Kässmannová a Silomonová také nedefinují, co rozumí pod pojmem „odpor“, ačkoliv tento pojem často používají a „obě-

ma církvím“ odepírají. Metodická chyba! Vždyť za těchto podmínek by byly povinovány říci, jestli uznávají jenom „odpor se zbraní v ruce“, nebo jestli existoval také „duchovní odpor“ nebo také „diplomatický odpor“. Ale převzaly mučedníky Paula Schneidera a Dietricha Bonhoeffera pro „protestantské nepohodlí“ vůči znovuvy-zbrojení Spolkové republiky Německo a proti vazbě na Západ. Jaká troufalost! Mučedníci ve své nouzi obětovali život, protivníci vazby na Západ byli naproti tomu od médií hýčkáni, mohli kvůli svému protivenství dělat kariéru a vydávat knihy.

Citáty z této „čítanky“ nepocházejí z vědeckých vydání pramenů, ale jsou jednoduše opsány z druhotných prací. Je to seriózní práce? Ostatně všechno obstarala Anke Silomonová (srovnej str. 27 dole), zatímco Kässmannová „se při čtení a komentování... velmi mnoho naučila“. Proč jsou tedy v podtitulu uvedeny dvě autorky? Jenom aby se kniha lépe prodávala? Navzdory všem metodickým a věcným chybám platí: Texty Dietricha Bonhoeffera, Paula Schneidera a ostatních působí také v tomto nepřiměřeném rámci. Jejich hrdinství a známost Margot Kässmannové podpoří prodej knihy a tím šíření v ní obsažených omylů.

Použití této „čítanky“ v teologii a katechezi by byl ekumenický krok nazpět, protože je tam rozsáhle zatemněn katolický odpor, a dokonce částečně zpochybněn. Kromě toho jsou v této knize vyzvednuty otřelé fráze obviňování vůči katolické církvi.

Z Der Fels 10/2013 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Wilhelm Corsten (Hrsg.): *Kölner Akten zur Lage der katholischen Kirche in Deutschland 1933-1945* (Köln 1949) Nr. 24.

⁽²⁾ Viz Peter Ludlow in *Vierteljahreshfte für Zeitgeschichte München*, ročník 22 (1974), str. 299-341 a Richard Basset in *Hitlers Meisterspion - das Rätsel um Wilhelm Canaris*, německé vydání, Wien 2008.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Řím 15,4-9

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Pisma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jak i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: „Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.“

Evangelium - Mt 3,1-12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu,

vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobylkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saducejů, řekl jim: „Zmíjí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: ‚Naším otcem je Abrahám!‘ neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hosen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí (obilí) na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

P. Wilhelm Caroli – bojovník proti duchu času

V některých epochách vládne démonický duch času, který se snaží každý odpor brutálně zlomit. Dvanáct let, mezi roky 1933 až 1945, to byl nacionální socialismus. Tenkrát po celé Evropě zaplatilo svým životem přes 4000 katolických kněží kvůli svému vystoupení za lidská práva a dodržování Desatera. Jedním z nich byl farář Wilhelm Caroli.

Narodil se roku 1895 v Saarlouis. Roku 1921 byl v katedrále ve Speyeru vysvěcen na kněze a v roce 1926 mu byla svěřena farnost Rheingönheim u Ludwigshafenu. Tam založil kromě jiného divadelní spolek, spolek sv. Cecílie a fotbalové oddělení v katolickém sportovním svazu DJK. V *Katolickém církevním listě* vystupoval otevřeně na ochranu Židů a ukazoval proľhanost nacionálně-socialistické židovské politiky. 22. ledna 1933 napsal: „Hitler v Berlíně hodně navštívuje dům italského představitele, jehož manželka je čistokrevná Židovka. Těto ženě přinesl Hitler nedávno kyticí rudých růží a políbil jí ruku. Bylo to poprvé? Tak činí Hitler onen pohyb, který v Německu rozpoutává nejdivočejší antisemitismus. Zdali velký vůdce nyní zjistil, že antisemitismus, stejně tak jako některé další body jeho programu, je jedna velká hloupost?“ Tím, že si dělal posměch z Hitlera, dráždil nacisty tolik, že faráře Caroliho 27. června 1933 na ulici zmlátili a musel být hospitalizován v nemocnici. Protože farář Caroli přesto nacistický režim nadále kritizoval, zrušil okresní úřad Ludwigshafen v září 1933 všechny katolické spolky.

Roku 1935 zorganizovali nacisté demonstraci proti faráři Carolimu v počtu asi 1 000 mužů. Caroli ovšem byl důvěrným upozorněním již informován. Předem místo opustil, aby unikl uvěznění. Svě věrně pověřil, aby zamkli dveře kostela a při příchodu nacistů začali zvonit na zvony, aby bylo skandování přehlučeno. Tak to i u dělali. Za to byli nacisty zbiti a ztratili také svá pracovní místa. Nyní již farář Caroli ve své farnosti nezůstal. Byl odsouzen a nastoupil do vězení. Gestapo mu k tomu ještě uložilo zákaz po-

bytu v místě. Po propuštění z vězení našel útočiště na farách svých dvou kněžských bratrů v Kellu a Kürrenbergu v diecézi Trier. Přesto i tam byla jeho kázání odposlouchávána.

Roku 1941 se obrátil proti tzv. eutanázii, při níž byli postiženi masově zplyňováni. Pravděpodobně znal i příslušná kázání münsterského biskupa von Galena.

P. Wilhelm Caroli

Ochranu života pro každého jednotlivce považoval za nezcizitelnou – bylo jedno, jestli se jedná o pronásledované politiky, nábožensky nebo medicínsky. Svou odvahu čerpal z víry v Boha.

Jak se očekávalo, byl farář Caroli opět uvězněn a odvezen do koncentračního tábora v Dachau. Zde zemřel tento nepoddajný farář 23. srpna 1942 na následky špatného zacházení. Zcela podvyživený musel i v dešti a bouřce tahat pluh po plantáži. Přitom musel neustále počítat s bitím. Na suché oblečení nebylo ani pomyslení. Touto křížovou cestou šel vědomě až k smrti. Proto bude mít jisté i velikonoční Zmrtvýchvstání. Pro něj platí slova Písma Mt 5,6: „Blaze těm, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ Dnes přináší jasná slova proti duchu doby smrt sociální.

Z *Der Fels* 2/2013 přeložil -tk-

Vatikán: Doporučení OSN jsou zavrženíhodná

Představitel Svatého stolce v OSN arcibiskup Francis Chullikatt prohlásil na Valném shromáždění OSN, že doporučení propagovat „bezpečné potraty“ a homosexualitu jsou „obzvlášť zavrženíhodné“. Arcibiskup uvedl, že tím jsou „poškozovány zájmy dětí“, protože doporučení vyjadřují „pouze mínění členů Výboru“ a nemají „pravomoc soudního procesu“. Tato slova jsou v diplomatickém sboru chápána jako velmi přísné pokárání.

Mezi sporné body doporučení Výboru OSN podle arcibiskupa Chullikatta patří, že státy mají poskytovat dětem vzdělávání a informace o sexuálním zdraví, antikoncepci a tzv. „bezpečných potratech“ bez souhlasu rodičů, pěstounů nebo vychovatelů; že potraty se mají doporučovat členskými státy jako metoda plánování rodiny a mají se zabezpečit „informace a služby pro tzv. sexuální a reprodukční zdraví bez ohledu na výhradu svědomí poskytovatelů“. Zástupce Vatikánu poznamenal: „Žádný potrat není bezpečný, protože se při něm usmrcuje dítě a matce je způsobena bolest.“

Arcibiskup rovněž kritizoval termíny „sexuální orientace“ a „rodová identita“, které Výbor používá, s tím, že neexistuje žádný mezinárodní právní konsenzus, který by definoval jejich význam. Naléhal také na Výbor, aby zrevidoval všeobecné komentáře v souladu s *Dohodou o právech dítěte*, „která potvrzuje právo dítěte na život »před a po narození«.“

Na závěr vatikánský představitel vzpomněl domácí vzdělávání, které je podle něj součástí rodičovských práv v rámci mezinárodního zákona zvolit si vzdělávací systém pro své děti, pomoci něhož se bude rozvíjet jejich náboženské a morální přesvědčení.

Podle zpráv zahraničních agentur

Potrat je utrpení žen, ne právo žen

*Proč je potrat stále ještě tabu? Ačkoli je dotčeno tolik žen...
Ačkoli tolik lidí prokazatelně s potratem nesouhlasí...*

„Myslím, že ženy mají o svém těle rozhodovat samy. Se všemi důsledky.“

Těmito slovy vysvětlila nedávno jedna známá novinářka svůj finanční dar několika tisíc eur pro „Spolek sexuálního sebeurčení“.

Odkud peníze přicházejí, není jisté, neboť pojem „sexuální sebeurčení“ nás lidi z pro-life hnutí potkává pravidelně a měl by se odhalit, protože to není nic jiného než jedna obrovská lež, pokud se ženy využívají a zraňují pod ochranným pláštěm ženských práv.

Co to vlastně znamená: „Myslím, že ženy mají o svém těle rozhodovat samy. Se všemi důsledky“? Že každý člověk si může o svém těle rozhodovat, jak chce, např. ostříhat si vlasy nebo trénovat v posilovně? Zní to dobře a je to také v našich zemích dávno realitou.

A dodatek „se všemi důsledky“?

Svobodně rozhodnout se může jen ten, kdo důsledky a alternativy dobře zná. Ale skutečnost je jiná: Ženy často neví, co potrat znamená. Je jim vnucováno, že jde jen o malý zákrok, že dítě je před narozením jen plodový shluk buněk nebo „těhotenská tkáň“ (jak tvrdí největší německý zastánce potratů „Pro Familia“).

Těž dlouhodobé následky, jako je popotratový syndrom (PAS – post abortion syndrome), nejsou správně věcně vysvětlovány: Mnozí se domnívají, že jde o vynález nás, „nepřátel žen“, pro-life aktivistů.

O jaké důsledky se tedy jedná? Mluvila někdy tato novinářka, která se určitě na oněch akcích řadí mezi ty dobré, někdy s nějakou ženou, která po potratu již nemohla mít děti? Zažila někdy nářky staré ženy na smrtelné posteli, která si po letech potlačování myšlenek najednou vzpomněla na své usmrčené děti?

Různé pro-life organizace by o tom mohly zpívat píseň, jak opuštěně se cítí ženy, které podstoupily umělý potrat.

Před několika týdny jsem byla s „Mladými pro život“ u informačního stojanu v Rostocku. Netrvalo dlouho a přišla jedna žena, která se dívala se zájmem našim směrem. Nakonec jsem ji oslovila a dala

ji leták. Neříkala nic, jen se dívala. Začala jsem tedy trochu povídat o letáku, byl to – náhoda nebo ne – jeden o popotratovém syndromu. Najednou začala žena na ulici a uprostřed věcného rozhovoru plakat. Dlouhé hodiny jsme pak rozmlouvaly. Vyprávěla mě, úplně cizímu člověku, o traumatizujícím potratu před více jak deseti lety, o svém zničeném vztahu, o svých slzách, o vzpomínkách v den výročí potratu, o tom, že vlastní rodiče jí k potratu nutili atd.

Bohužel není tato žena žádnou výjimkou, mohu takových zážitků vyprávět desítky. Často na podobných akcích mluví ženy o svém potratu teprve poprvé po letech nebo desetiletí s námi. Měli bychom jim snad říci: „Ty, tvé slzy a tvůj problém vlastně neexistují, to jsme si vymysleli my, co nenávidíme ženy, pod tlakem katolické církve“?

Faktem zůstává: Téměř žádná žena není po potratu šťastná. Téměř žádná žena nezůstane žít s otcem svého potraceného dítěte. Téměř všechny ženy udělaly rozhodnutí jít na potrat ve stavu šoku a pod velkým tlakem partnera, rodiny nebo lékaře, který potrat doporučuje či provádí. A to má být „svobodné rozhodnutí“, „sebeurčení“?

Nedávno jsem mluvila se ženou, které lékař a pracovníci poradny tvrdili, že srdce dítěte tluče až od 8. týdne těhotenství, a tudíž to do této doby není člověk. Ale během našeho rozhovoru se ve svém Smartphone podívala na Google, který ukázal,

že ji lhali. Nelze zde ani popsat, jak ji to zdrtilo... A ani to není ojedinělý případ.

Oficiální statistiky ukazují: Za posledních 40 let bylo jen v Německu potraceno 10 milionů dětí. To znamená, že zde žije několik milionů žen, které mají vzpomínky na traumatizující zážitek. A zpravidla s tím žijí samy. Nemají nikoho, s kým by si o tom mohly popovídat. Nedostanou terapii, nepokoušejí se o tom ani přemýšlet, potlačují to v sobě, tiše trpí. A vyčítají si to, protože jim bylo řečeno: „Je to tvé svobodné rozhodnutí, ty neseš následky.“ A pak zde stojí, opuštěny se všemi důsledky! Máme pro všechno pověřené poradce, poradenská místa a duchovní, ale za tuto velkou skupinu žen se nikdo necítí být zodpovědný?

Proč je potrat stále ještě tabu? Ačkoli je jím tolik žen stíženo? Ačkoli tolik lidí prokazatelně s potratem nesouhlasí? Proč televizní redakce najdou jen stěží ženu, která se ke svému potratu staví pozitivně, ale jen takovou, která lituje? Proč se těžko najdou matky, které řeknou: „Udělal bych lépe, kdybych potratila“? Proč jen?

Protože ženy nepokládají potraty za něco skvělého, jak se nám to právě snaží namluvit lidé okolo „sexuálního sebeurčení“!

Sice je možné, že existují emancipované, skalní feministky, které jdou na potrat, jako kdyby si šly zaběhat. Avšak takovou jsem ještě nikdy nepotkala! Pro drtivou většinu je potrat začátkem dlouhé cesty plné utrpení. Sama Alice Schwarzerová, průkopnice a propagátorka svobodných potratů v Německu, nás systematicky obelhávala a ve skutečnosti sama nikdy nepotratila.

Dokud nás, ženy, budou neustále o vývoji dítěte před narozením a psychických a fyzických následcích potratů obelhávat a využívat naše konfliktní situace ke svému ekonomickému dobru a pak nás nechají „stát v dešti“ samotné, nelze zde mluvit o právech žen. A ještě méně o svobodném rozhodnutí!

Na závěr je třeba ještě říci, že téma potratů nemůže být redukováno pouze na žensko-politickou otázku. Vlastní a opravdu široce pojatá otázka na tomto místě zní: Jak si může někdo před svým svědomím zodpovědět, že dal někomu peníze na to, aby jejich pomocí byli aktivně zabíjeni lidé?

Z kath.net, 19. 11. 2013 přeložil -tk-

APA vyloučila pedofilii ze seznamu duševních nemocí, nátlak médií a veřejnosti ji přinutil prohlásit tuto klasifikaci za chybnou

Americká psychiatrická asociace (APA) ve své poslední edici manuálu DSM-V změnila klasifikaci pedofilie z poruchy na sexuální orientaci, resp. preferenci. Pedofilie je definována jako sexuální preference bez samotného pedofilního aktu a pedofilní porucha zase jako nutkání, má se používat jen „ve vztahu k jedincům, kteří na základě této preference budou i jednat“.

Paul Christiano, registrovaný sexuální delikvent a mluvčí pedofilní organizace B4U-ACT, nabízející „pomoc osobám, které přitahují nezletilí“, ve své diplomové práci hájil sexuální autonomii dětí: „Děti by neměly zůstat ve tmě o své sexualitě.“ Podle Christiana by jim víc sexuální výchovy pomohlo lépe pochopit hranice.

„Existuje premise, že s technickým poznáním v oblasti sexu dochází i k souhlasu s ním,“ píše Hannah Mu-

layao. „Pokud bychom dovolili dětem, aby byly více sexuálně autonomní, byly by schopné souhlasit nebo nesouhlasit se sexuálním vztahem, anebo dokonce se sexuálním vztahem s dospělým?“ Na tuto otázku odpovídá Catlin Myers z univerzity v jižní Kalifornii: „Otevřená diskuze o sexualitě sice může být teoreticky dobrá, děti však přesto nebudou schopné svobodně dát souhlas.“ Dále říká: „Teoreticky pedofilie jako praktikovaná sexuální orientace kráčí po velmi tenkém ledě. Není možné, aby se pedofilie stala akceptovanou sexuální orientací v současné kultuře.“ Zdá se však, že ani to nezastaví skupiny jako B4U-ACT a APA.

Na nátlak vlny nevole v médiích a veřejnosti vydala APA prohlášení, že v manuálu došlo k chybě, která bude v dalším vydání odstraněna. „APA touto nedbalostí vůči klasifikaci pedofilie ztrácí kredibilitu. Stala se řídicím

pracovištěm politické agendy, a už jen stěží budeme na ni pohlížet jinak. A důsledky reklasifikace přirozeného zákona – ať už jde o manželství stejného pohlaví, anebo uznání vztahů dospělých a dětí – jsou dalekosáhlé,“ řekl Mat Staver z Liberty Council.

Vzhledem k tomu, že už v předěšlých vydáních manuálu došlo k posunutím definice pedofilie, lze jen s napětím očekávat, co bude příště. Nabízí se otázka: Hrozí legalizace pedofilie? Bude ještě dostatek vůle mezi lidmi postavit se proti těmto morálním smrtelným hříchům vůči důstojnosti lidské osoby?

Kam až nechá Bůh lidstvo zajít? Je zřejmé, že stojíme na prahu dalšího prolomení hranic Desatera, které je zárukou ochrany lidské přirozenosti dané Stvořitelem. Bože, proměň jejich mysl, neboť nevědí, co činí!

Podle zpráv zahraničních agentur

Papež František o apostazi

Při mši v kapli Domu sv. Marty 18. listopadu papež František poznamenal, že je třeba varovat se před „globalizací hegemonické jednotvárnosti“, jež je plodem světskosti.

Papež si vzal podnět z prvního čtení z knihy Makabejské (1 Mak 1,10–15.41–43.54–57.62–64) a pozastavil se u „perverzního kořene“ světskosti. „Předáci lidu,“ zdůraznil papež, „už nechtějí, aby byl Izrael odloučen od ostatních národů, a tak opustí svoje tradice a jdou vyjednávat s králem. Jsou tím nadšeni a jdou smlouvat. Je to, jako by řekli: »Budme pokrokoví, jdeme s pokrokem, tam, kam všichni lidé jdou,«“ vysvětloval papež. „Jde o ducha adolescentního pokrokářství, který si myslí, že jít vpřed v jakémkoli rozhodnutí je lepší než setrvávat u obyčejů věrnosti. Tito lidé tedy smlouvají s králem o věrnost Bohu, který je vždy věrný. To se nazývá apostaze,“ va-

roval papež. „Je to cizoložství. Nesmlouvají totiž o některých hodnotách, nýbrž o podstatě svého bytí, o věrnosti Pánu.“

„A to je protimluv: nesmlouváme o hodnotách, ale smlouváme o věrnosti. Právě to je plodem démona, vládce tohoto světa, který nás směřuje vpřed duchem světskosti. A potom přicházejí důsledky. Přijaly se pohanské zvyklosti a pak další krok vpřed: král rozkáže, aby všichni v celém království vytvořili jeden lid a každý se vzdal svých mravů. Není to ta krásná globalizace jednoty všech národů, z nichž každý má svoje zvyklosti, ale tvoří jednotu, nýbrž globalizace hegemonické jednotvárnosti, jediného myšlení. A toto jediné myšlení je plodem světskosti.“

„A po tom všem,“ pokračoval papež, „se všechny národy podrobily královi rozkazu, obětovaly modlám a znesvěcovaly sobotu.“ (1 Mak 1,43)

Papež pak poukázal na román z počátku 20. století *Pán světa*, který pojednává právě o tomto „světském duchu, který vede k apostazi“. Dnes, podotkl papež, se má za to, že „musíme být jako všichni, musíme být *více normální*, jako to dělají všichni, tedy oním adolescentním pokrokářstvím“.

Papež pak homilii zakončil: „Utěšuje nás však, že před touto cestou, kterou jde duch světa, vládce tohoto světa, před cestou nevěrnosti vždycky zůstává Pán, který nemůže zapřít sám sebe, Věrný. On nás stále čeká, má nás rád a odpouští nám, když litujeme nějakého kroku či krůčku v tomto duchu zesvětštění a jdeme za Ním, věrným Bohem, který jde před svým lidem, jenž je nevěrný. S duchem dětí církve prosme Pána, aby nás svojí dobrotou a svou věrností zachránil před tímto světským duchem, který smlouvá o všem. Kež nás ochraňuje a umožní nám jít vpřed, jako to učinil se svým lidem na poušti, když jej vzal za ruku, jako tatínek svoje dítě. V Pánově ruce jdeme bezpečně.“

Zdroj: Česká sekce Rádia Vatikán

Pondělí 9. 12. 2013: 6:05 Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Zapomenutá generace **7:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **7:25** Přejeme si... **7:40** Karmelitky z Nenshatu **7:55** Oko bez světla se nepotěší **9:10** Jezuité o: Divadlo spirituality **9:30** Harfa Noemova **10:00** Nedělní čtení: 2. neděle adventní **10:30** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **11:00** NOEkreace (204. díl) **11:10** Cirkus Noeland (7. díl) **11:40** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **11:45** Vánoce proměňují svět: Starosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** GESHEM – afroamerické spirituály **13:55** Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:25** Příběhy odvaha a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **14:55** Noční univerzita: prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (2. část) **16:00** V souvislostech (31. díl) **16:25** Jde o život (2. díl): Modlitba I. **18:00** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (5. díl): Zaručené investice [P] **18:25** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **18:30** Vánoce proměňují svět: Kamarádi [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Ars Vaticana (3. díl) **19:10** Hornolidečko – Francova Lhota **19:25** Přejeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 9.12.2013 [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Stanislav Krátký – Adventní zamyšlení III: Já nešťastný člověk! **20:00** Dům nejen ze skla [L] **21:00** Klapka s ... (72. díl) [P] **22:05** Noční univerzita: Petruška Šustrová – Normalizace **23:15** Noemova pošta: prosinec **0:50** Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu.

Úterý 10. 12. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 9. 12. 2013 **6:15** Stonavská Barborka 2013: Slavnostní koncert **7:30** Salama Don Bosco **7:45** Klapka s ... (72. díl) **8:45** Hlubinami vesmíru s dr. Otou Kéharem **9:25** Budu pomáhat: Letní dům **9:35** Jezuité o: Divadlo spirituality **10:00** Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Petruška Šustrová – Normalizace **11:40** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **11:45** Vánoce proměňují svět: Kamarádi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Platinové písničky **12:45** Ars Vaticana (3. díl) **12:55** Obec Haravany nad Váhom **13:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **13:35** Hudební magazín Mezi pražci **14:15** Zprávy z Věčného města: 9. 12. 2013 **14:25** Noemova pošta: prosinec **16:00** Přejeme si... **16:15** O starých Starých Hamrech **17:00** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi [P] **17:25** UNITED 2013: Jeden život **17:50** NOEkreace (204. díl) **18:00** Cirkus Noeland (7. díl) **18:30** Vánoce proměňují svět: Na všechno sám [P] **18:35** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **18:40** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **19:10** Bača Milan od Juraja do Šimona **19:35** Zpravodajské Noeviny (539. díl): 10. 12. 2013 [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Jiří Sedláček, SDB – Svatopetrské náměstí **20:00** Misie na živo – Vincentini [L] **21:10** Interview s milosrdnou láskou: Sv. Vincent de Paul & Sv. Lujza de Marillac **22:00** P. S. **22:10** Zpravodajské Noeviny (539. díl): 10. 12. 2013 **22:25** Přejeme si... **22:40** Jak potkávat svět – s Josefem Zajíčkem **0:05** Terra Santa News: 4. 12. 2013 **0:25** Loď Boží **0:50** Zprávy z Věčného města: 9. 12. 2013.

Středa 11. 12. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (539. díl): 10. 12. 2013 **6:20** Noční univerzita: prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (2. část) **7:20** NOEkreace (204. díl) **7:30** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (83. díl): Saframentská kapela ! **8:50** Ars Vaticana (3. díl) **9:05** Pro vita mundi (78. díl): P. Anton Srholec (1. díl) **9:45** Zprávy z Věčného města: 9. 12. 2013 **10:00** Generální audience [L] **11:40** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **11:45** Vánoce proměňují svět: Na všechno sám **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jezuité o: Divadlo spirituality **13:10** Zapomenutá generace

13:35 Dům nejen ze skla **14:40** Na koberečku **14:50** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **15:15** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (5. díl): Zaručené investice **15:40** Zpravodajské Noeviny (539. díl): 10. 12. 2013 **16:00** Jak potkávat svět – s Josefem Zajíčkem **17:20** Můj Bůh a Walter: Historie církve [P] **17:35** Zhora dané: Vendelín Baláz **17:55** Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:25** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **18:30** Vánoce proměňují svět: Bezdomovec **18:35** O pasáčku Asafovi (1. díl) [P] **18:50** Zprávy z Věčného města: 9. 12. 2013 **19:00** Hornolidečko – Francova Lhota **19:15** Terra Santa News: 11. 12. 2013 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **19:50** Z pokladů duše: Mons. Dominik Duka – O krásě dne **20:00** Adorace [L] **21:10** Léta letí k andělům [P] **21:35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my [P] **23:05** NOEkreace (204. díl) **23:15** Generální audience papeže **23:45** Příběhy odvaha a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **0:15** Stonavská Barborka 2013: Slavnostní koncert.

Čtvrtek 12. 12. 2013: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Terra Santa News: 11. 12. 2013 **6:50** Léta letí k andělům **7:10** Platinové písničky **7:40** Bača Milan od Juraja do Šimona **8:05** UNITED 2013: Jeden život **8:30** Misie na živo – Vincentini **9:30** Tatman **9:45** Přejeme si... **10:00** Noemova pošta: prosinec **11:30** Vánoce proměňují svět: Bezdomovec **11:35** O pasáčku Asafovi (1. díl) **11:50** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Stonavská Barborka 2013: Slavnostní koncert **13:35** Generální audience papeže **14:05** Harfa Noemova **14:30** Pro vita mundi (78. díl): P. Anton Srholec (1. díl) **15:10** Klapka s ... (72. díl) **16:15** Zpravodajské Noeviny (539. díl): 10. 12. 2013 **16:30** Plápoly ohňa **16:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **17:15** Ars Vaticana (4. díl) [P] **17:30** Přejeme si... **17:45** NOEkreace (204. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **18:25** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **18:30** Vánoce proměňují svět: Dvacet rohlíků **18:35** O pasáčku Asafovi (2. díl) [P] **18:45** Hlubinami vesmíru s dr. Otou Kéharem **19:25** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **19:35** Zpravodajské Noeviny (540. díl): 12. 12. 2013 [P] **19:50** Z pokladů duše: Kardinál Miloslav Vlk – Jak prožít Advent a Vánoce? **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (84. díl) [P] **21:25** Putování po evropských kláštrech: Premonstrátský klášter v Grimbergen, Belgie [P] **22:00** P. S. **22:10** Zpravodajské Noeviny (540. díl): 12. 12. 2013 **22:25** Octava dies (745. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Tajemství mokrého ticha **23:30** Lásky a múzy Williama Schiffera **23:40** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (5. díl): Zaručené investice **0:05** Zpravodajské Noeviny (540. díl): 12. 12. 2013 **0:20** Můj Bůh a Walter: Historie církve.

Pátek 13. 12. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (540. díl): 12. 12. 2013 **6:20** NOEkreace (204. díl) **6:30** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (5. díl): Zaručené investice **6:55** Hlubinami vesmíru s dr. Otou Kéharem **7:35** Příběhy odvaha a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **8:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my **9:35** Marina **10:05** Dům nejen ze skla **11:10** Na koberečku **11:20** Institut Bearzi v Udine **11:30** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **11:35** Vánoce proměňují svět: Dvacet rohlíků **11:40** O pasáčku Asafovi (2. díl) **11:55** Z pokladů duše: Borovičkovi – Poklady naší rodiny [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (4. díl) **13:15** Léta letí k andělům **13:40** Bača Milan od Juraja do Šimona **14:05** Děti ulice **14:20** GESHEM – afroamerické spirituály **15:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:40** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **16:00** Zpravodajské Noeviny (540. díl): 12. 12. 2013 **16:20** Vydřetá a nepadnout **16:50** Misie na živo

– Vincentini **17:55** Cirkus Noeland (7. díl) **18:25** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **18:30** Vánoce proměňují svět: V nemocnici **18:35** O pasáčku Asafovi (3. díl) [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Historie církve **19:00** Putování po evropských kláštrech: Premonstrátský klášter v Grimbergen, Belgie **19:30** Hornolidečko – Horní Lideč **19:40** Zprávy z Věčného města: 13. 12. 2013 [P] **19:50** Z pokladů duše: Mons. František Václav Lobkowicz – Svatý Mikuláš **20:00** Kulatý stůl: Pražské Jezulátko [L] **21:35** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **22:00** Nedělní čtení: 3. neděle adventní [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Klapka s ... (72. díl) **23:45** Plápoly ohňa **0:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **0:35** Sestra Sára.

Sobota 14. 12. 2013: 6:05 Hornolidečko – Horní Lideč **6:15** Zprávy z Věčného města: 13. 12. 2013 **6:25** Plápoly ohňa **6:45** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (5. díl): Zaručené investice **7:10** Léta letí k andělům **7:30** Práce Charity v Mexiku **7:50** Jezuité o: Divadlo spirituality **8:10** Cirkus Noeland (7. díl) **8:40** Melódia dúhy **8:55** Sedmihlášky – Měl sedláček jednu slépku **9:00** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **9:25** Misie na živo – Vincentini **10:25** Zpravodajské Noeviny (540. díl): 12. 12. 2013 **10:40** Můj Bůh a Walter: Historie církve **10:55** Na pořadu rodina – Děti na zemi i v nebi **11:55** Z pokladů duše: G. F. Morosini – O Panně Marii [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Nedělní čtení: 3. neděle adventní **12:50** Zprávy z Věčného města: 13. 12. 2013 **13:00** Přejeme si... **13:15** Terra Santa News: 11. 12. 2013 **13:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (84. díl) **15:00** Plavební stupeň Přelouč **15:15** NOEkreace (204. díl) **15:25** Platinové písničky **16:00** Hornolidečko – Horní Lideč **16:10** Zapomenutá generace **16:30** Příběhy odvaha a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje [P] **17:00** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z Hory Blahoslavenství **18:50** Vánoce proměňují svět: Námorník **18:55** O pasáčku Asafovi (4. díl) **19:10** UNITED 2013: Jeden život **19:40** V souvislostech (32. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (78. díl) [P] **20:50** O kom, o čem: Kostelce [P] **21:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **21:35** Předání proutěného řemesla **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 13. 12. 2013 **22:25** Karmelitky z Nenshatu **22:40** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **22:55** Noční univerzita: prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (2. část) **0:00** GESHEM – afroamerické spirituály.

Neděle 15. 12. 2013: 6:15 Zapomenutá generace **6:35** Bača Milan od Juraja do Šimona **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (84. díl) **8:20** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **8:40** Ars Vaticana (4. díl) **8:50** Předání proutěného řemesla **9:15** O kom, o čem: Kostelce **9:40** UNITED 2013: Jeden život **10:10** Zprávy z Věčného města: 13. 12. 2013 **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Starý Bohumín [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (32. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky **14:05** Cesta k andělům (78. díl) **14:55** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my **16:30** Dávní hrdinové: Řev noci [P] **16:55** Sedmihlášky – Na tom našem dvorku [P] **17:00** Noeland (47. díl) **17:30** Vánoce proměňují svět: Řidič autobusu [P] **17:33** O pasáčku Asafovi (5. díl) **17:43** Můj Bůh a Walter: Historie církve **18:00** NOEkreace (205. díl) [P] **18:15** Dům nejen ze skla **19:15** Jezuité o: Exorcismus **19:35** Přejeme si... [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Petr Dujka – Deset malých křesťánků **20:00** Octava dies (746. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína [P] **22:00** V souvislostech (32. díl) **22:20** Misie na živo – Vincentini **23:25** Nedělní čtení: 3. neděle adventní **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Ars Vaticana (4. díl) **0:30** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **0:40** Jazzový skřítek a jeho Pekáč.

Liturgická čtení

Neděle 8. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Iz 11,1-10
 Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
 Odp.: 7 (*V jeho dnech rozkveté spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
 2. čt.: Řim 15,4-9
 Ev.: Mt 3,1-12
 Slovo na den: *Dobré ovoce.*

Pondělí 9. 12. – slavnost Panny Marie, počátek bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
 2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
 Ev.: Lk 1,26-38
 Slovo na den: *Ať se mi stane podle tvého slova.*

Úterý 10. 12. – ferie

1. čt.: Iz 40,1-11
 Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12-14
 Slovo na den: *Hledat tu zatoulanou.*

Středa 11. 12. – nez. památka sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 40,25-31
 Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
 Odp.: 1a (*Věle, duše má, Hospodina!*)
 Ev.: Mt 11,28-30
 Slovo na den: *Pro své duše odpočinek.*

Čtvrtek 12. 12. – nez. pam. Panny Marie Guadalupské

1. čt.: Iz 41,13-20
 Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
 Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
 Ev.: Mt 11,11-15
 Slovo na den: *I ten nejmenší je větší.*

Pátek 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Iz 48,17-19
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16-19
 Slovo na den: *Jan nejedl a nepil.*

Sobota 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10-13
 Slovo na den: *Udělal s ním, co chtěl.*

Jediný **KLÁŠTERNÍ BETLÉM** na Šluknovsku je k vidění v **kostele sv. Vavřince v Rumburku**. V letošním roce oslaví 90 let od prvního postavení. Pochází z roku 1922 a o jeho vznik se zasloužili řeholníci z rumburského kapucinského kláštera. **Přístupný je během otevírací doby Lorety Rumburk do 2. 2. 2014, od úterý do soboty mezi 9–16 hod.** Jeho návštěva je součástí prohlídkového okruhu v Loretě Rumburk. Vstupné je 50 a 25 Kč. O vánočních svátcích je možné betlém zhlédnout **ve čtvrtek 26. 12. 2013 od 14 do 17 hod. a dále v pátek 27. 12. a v sobotu a 28. 12. 2013 mezi 14–16 hod.** Vstupné o Vánocích je dobrovolné. Betlém v kostele sv. Vavřince v Rumburku zpřístupňuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Stavbu betléma má na starosti rumburský betlemář Jaroslav Pšenička a řezbář Jaroslav Blažek. Klášterní betlém v Rumburku zaujímá plochu 20 m² a staví se v postranní kapli sv. Antonína Paduánského. Betlém obsahuje na sto figur. Na vyřezání betlémových figurek a malovaného pozadí se v roce 1922 podíleli nejlepší betlemáři z regionu Šluknovska, který před rokem 1945 patřil k regionům se slavnou řezbářskou tradicí. Betlémové figurky z rumburského klášterního betléma v roce 2011 opravil známý český betlemář Jiří Votruba z Roztok u Prahy.

Více informací na www.rumburk.farnost.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na SILVESTROVSKÉ SETKÁNÍ V TICHU „OD CHAOSU K HARMONII“, které se uskuteční ve dnech 30. 12. 2013 – 1. 1. 2014. Program začíná v pondělí v 16 hodin v Norbertinu (vede Sr. Siarda L. Trochtová). Zakončení je ve středu ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 16. 12. 2013** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Matice svatokopecká pořádá **v sobotu 14. prosince 2013 ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU**, která začne **v 9 hodin společnou účastí na mši svaté ve svatokopecké bazilice (Svatý Kopeček u Olomouce)** a po jejím skončení bude do 12 hodin pokračovat v objektu fary **přednáškou P. Gorazda Krušiny, OPraem.**

PUZZLE BETLÉMA – 260, 480 a 920 dílků. Cena 150, 280 a 400 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • www.volny.cz/trebicmartin.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. PROSINCE 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 12.		PO 9. 12.		ÚT 10. 12.		ST 11. 12.		ČT 12. 12.		PÁ 13. 12.		SO 14. 12.			
Antifóna	42	40	1606	1820	42	40	42	40	42	40	1708	1924	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	1607	1820	42	40	42	40	42	40	1709	1926	1734	1953		
Antifony	70	71	1608	1821	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	70	71	1608	1822	77	79	80	83	83	87	1710	1926	1735	1954		
Antifóna k Zach. kantiku	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	1614	1829	1735	1954		
Prosby	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	1711	1927	1724	1943		
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	1613	1828	84	1828	1614	1829	1615	1830		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	123	133	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41		
Antifony	44	42	1609	1823	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42		
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	71	73	1609	1823	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96		
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95		
Nešpory:																
	SO 7. 12.															
Hymnus	41	39	41	39	1610	1824	41	39	41	39	41	39	1714	1932	41	39
Antifony	68	70	72	74	1611	1825	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	92	97
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	1611	1825	79	82	82	85	85	89	1717	1934	92	97
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	1614	1829	93	97
Prosby	69	71	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	1718	1936	93	98
Záv. modlitba	71	73	71	73	1609	1823	78	80	1613	1828	84	1828	1614	1829	95	100
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ROZHOVORY S DĚDEČKEM

Klára Lukavská • Redigovala Renáta Holčáková, Ivana Albrechtová a Eva Jelínková

Kniha nabízí velmi reálný vhled do vnitřního světa herce Radovana Lukavského (1919–2008). Odhaluje, co tuto osobnost české kultury utvářelo a formovalo, to jak Lukavský během života chápal sebe sama a své poslání, ale i jakými osobními, profesionálními a dobovými boji procházel. V neformálním vyprávění zřídí Lukavského jemný humor, jeho postřeh a schopnost ve zkratce vystihovat situace. Texty jsou oživeny černobílými fotografiemi z mistrova života.

Karmelitánské nakladatelství • Třetí, přepracované vydání
Váz., 125x200 mm, 328 stran, 299 Kč

PODEPSÁNA CHARLOTTE

Sophie de Mullenheim • Z francouzštiny přeložila Romana Agullo

Co se stane, když Emilie, která žije v Lyonu na sklonku 19. století, najde v pokoji balíček dopisů, pod nimiž je podepsána Charlotte, dívka žijící za Francouzské revoluce? Historický román pro dospívající čtenáře, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími.

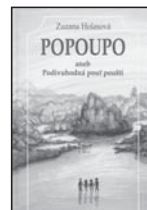
Paulínky • Brož., 140x205 mm, 272 stran, 279 Kč

POPOUPO ANEB PODIVUHODNÁ POUŤ POUŠŤI
Zuzana Holasová • Ilustrace Hana Klímová-Pavlátová

Čtyři děti se záhadným způsobem dostanou do příběhu hry, kterou si samy vymyslely a prožívají na této pouti mnoho zajímavých událostí. Způsob myšlení a jednání dětí se totiž v této hře ihned mění ve skutečnost a děti okamžitě pocítí následky jejich dobrého či špatného rozhodnutí. Symbolika dějů a následky, se kterými se děti setkávají, otevírá oči i dospělému čtenáři.

Paulínky • Druhé vydání • Váz., A5, křídový papír, 176 stran, 249 Kč

CD-MP3

PROMLUVY III.

Vojtěch Kodet

Nahráno při večerech chval v kostele sv. Havla v Praze v letech 2012–2013. Témata: 1. Kázání Jana Křtitele (Lk 3,1–16); 2. Zázračný rybolov (Lk 5,1–11); 3. Proměnění Páně na hoře Tábor (Lk 9,28–36); 4. Ježíš prochází zavřenými dveřmi (Jan 20,19–29); 5. „Odejdu-li, pošlu vám Přímluvce.“ (Jan 16,5–11); 6. O dvou synech na vinici (Mt 21,28–32) – promluva z letního tábora JUMP 2013 v Kostelním Vydří; 7. Služebníci neužiteční? (Lk 17,5–10).

Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

CD-MP3, 123 minut, 99 Kč

V prodeji také Promluvy I. a Promluvy II.

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2014 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle číslo 42.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.